

216. Tweede vrouwendictee van de KAV

Buitenissige escapades op een buiige Valentijnsdag

Toen ik vannacht halsoverkop uit mijn dromen opschoot – mijn eega lag nog doodgemoedereerd naast me in bed – bliksemde het als een flash door mijn hoofd: vandaag is het veertien februari.

Intuïtief dwaalden mijn gedachten af naar die eerste amoureuze momenten met mijn flikflooiende maar tevens laconieke bruidegom.

We leefden toentertijd nog in een wereld vol irreële dromen en gedachtespinsels.

Maar zoetjesaan, naarmate de jubilees zich aaneenregen, ontdekte ik hoeveel concessies we beiderzijds deden aan het vooropgestelde beeld van de ideale echtverbintenis.

Nochtans, niettegenstaande al het geouwehoer over het gebrek aan wederzijdse loyaliteit heden ten dage, tartten wij reeds vele calamiteiten die onze huwelijkschuit riskeerden te laten kapseizen.

Zo zette mijn teerbemide gladjanus – die niet echt harmonieerde met het illusoire beeld van de nieuwe man – ook steeds zijn beste beentje voor om mij te overrompelen met een exquise verrassing.

Met ingenieuze tactieken, als een echte conquistador, trakteerde hij mij in het verleden al op diverse wijzen: een romantisch tête-à-tête in een driesterrenrestaurant, een sexy korset, een intiem concertino in de Onze-Lieve-Vrouwekapel, een petieterig maar chic juweeltje, geinige badaccessoires, een bingoavondje uit, een hippe houseparty met die gerenommeerde diskjockey, een gestileerde baccaratroos in bladgoud.

Zo was iedere Valentijnsdag een apotheosenmoment in onze jarenlange, duurzame doch frêle liaison.

Welke extravagante capriolen zou hij vanavond voor mij in petto houden?